

## **Chương 108: Câu Lạc Bộ Grace**

(Số từ: 4479)

**Nguồn dịch: Eng**

**Trans: Tluc**

11:00 AM 28/08/2025

Tất nhiên, học viện Temple cũng có các câu lạc bộ, một đặc trưng không thể thiếu trong bất kỳ tiểu thuyết học đường nào. Có các câu lạc bộ chuyên về nghiên cứu ma pháp, kiếm thuật hay bất kỳ lĩnh vực nào liên quan đến chuyên ngành; cũng có các câu lạc bộ âm nhạc, giải trí và cả những câu lạc bộ không thuộc loại hình nào cụ thể. Ngoài ra, còn có các câu lạc bộ hoạt động theo hướng tôn giáo.

Vì số lượng học viên đông ngoài sức tưởng tượng, nên việc đếm hết tất cả các câu lạc bộ ở Temple là một việc làm vô ích.

Dù chính tôi là người đã tạo ra bối cảnh câu lạc bộ, nhưng nhân vật chính, Ludwig, lại không tham gia bất kỳ câu lạc bộ nào, nên tôi không mô tả chi tiết về chúng. Nếu tôi cho cậu ta tham gia một câu lạc bộ, cốt truyện chính sẽ diễn ra ở đó. Tôi đã chọn đi theo cách thứ hai trong hai hướng phát triển của một câu chuyện học đường.

Tôi không chắc có học viên nào trong Lớp A vào thời điểm đó tham gia câu lạc bộ hay không.

Dù sao, Adriana đang cố gắng đưa tôi đến một trong những câu lạc bộ của Lớp Royal. Adriana thờ phụng Thanh Khiết Thần Towan, nhưng người ta nói rằng có rất nhiều người trong câu lạc bộ này cũng theo một trong Ngũ Đại Thần Giáo.

Tất nhiên, không chỉ có các câu lạc bộ, mà còn có năm thần điện được xây dựng cho mỗi tôn giáo tại Temple.

Những nơi này có mở các lớp học liên quan đến tôn giáo, và vào cuối tuần, các học viên có đức tin vào bất kỳ thần linh nào cũng có thể đến thờ phụng, ngay cả khi họ không chuyên về thánh lực. Có rất nhiều học viên mộ đạo ở Temple, theo nhiều chuyên ngành khác nhau, nên tôi biết rằng các ngôi đền luôn chật kín vào mỗi cuối tuần.

Vì vậy, thay vì đưa tôi thẳng đến buổi lễ cuối tuần, Adriana sẽ cố gắng mở lòng tôi với tôn giáo trước bằng cách trò chuyện.

Tất nhiên, tôi không có ý định đến bất kỳ ngôi đền nào.

Cô nói rằng hoạt động của câu lạc bộ diễn ra vào mỗi tối thứ năm, sau bữa tối. Dường như họ có một phòng sinh hoạt riêng trên tầng cao nhất của ký túc xá Lớp Royal.

Câu lạc bộ đó có tên là ‘Grace’, và cũng được cho là câu lạc bộ có nhiều thành viên nhất trong tất cả các câu lạc bộ của Lớp Royal. Có lẽ là vì nơi đây quy tụ các tín đồ của cả năm giáo phái.

Cuối cùng, sau khi bỏ buổi luyện tập buổi tối, tôi xuống sảnh với một niềm tin mãnh liệt trong lòng rằng đây sẽ là lần đầu tiên và cũng là lần cuối cùng.

“Aa, cậu đến rồi.”

“Ừm.”

Adriana đang đợi tôi ở sảnh.

“Đi thôi.”

Đây cũng là lần đầu tiên tôi đi thang máy trong ký túc xá. Trước đây tôi đã dùng thang máy thường xuyên, nhưng việc chưa từng đi thang máy trong ký túc xá lại khá lạ lẫm.

Tầng 7 có cấu trúc khác so với các tầng dưới, nơi đặt phòng ở của các học viên. Có rất nhiều phòng và trên cửa có ghi tên các câu lạc bộ. Do bản chất của Lớp Royal là nơi quy tụ những tinh anh có tài năng nhất, nên hầu như không có câu lạc bộ nào chỉ đơn thuần để giải trí.

“Phía đó.”

Adriana đi vào một hành lang bên phải, rồi dừng lại trước một cánh cửa khá lớn.

*‘Nguyện ân sủng của Ngũ Đại Thần ở bên chúng ta.’*

Dòng chữ đó được khắc trên một tấm biển bạc với nét chữ đẹp đẽ, treo trên cánh cửa. Một tấm biển cổng bằng bạc, đó đích thị là phong cách của Lớp Royal.

“Vào thôi. Họ đều là những người rất tốt, nên cậu không cần phải quá lo lắng đâu.”

“Chị nghĩ tôi là người dễ lo lắng à?”

Adriana nhú mày trước câu nói đùa của tôi, rồi lại mỉm cười.

“Được rồi, vậy để chị nói cho cậu một điều khác. Đừng gây rắc rối đấy, hậu bối.”

“Rồi, rồi.”

Adriana mở cửa và tôi theo cô bước vào.



Không thể nói điều này đúng với tất cả mọi người, nhưng những người theo một tôn giáo nào đó thường có một vài đặc điểm chung. Giả sử họ không phải là những kẻ cuồng tín, mà chỉ là những người bình thường vừa mới bắt đầu tin vào một tôn giáo hay có một đức tin lành mạnh.

Tôi nên nói là họ không có vẻ mặt u ám, hay họ không có bất kỳ nỗi lo lắng nào? Có cảm giác như họ có một kỹ năng bị động nào đó khiến họ tỏa ra sự dịu dàng.

“Ồ, đây có phải là người bạn mới mà cô nói sẽ đến không? Rất vui được gặp cậu. Tôi là Agerton. Học viên năm tư.”

“À vâng, đây là Reinhardt, học viên năm nhất.”

Họ thường có vẻ mặt hiền lành và không một nếp nhăn. Dường như không phải tất cả đều đã có mặt, nhưng tất cả đều có vẻ xôn xao và chào đón một gương mặt mới.

“Nếu là năm nhất, vậy cậu là bạn cùng khối với Ashir à?”

“Vâng, dù chúng tôi khác lớp.”

Có vẻ như Ashir của Lớp B-4—người có năng khiếu về thánh lực ở Lớp B—cũng thuộc câu lạc bộ này. Cậu ta nhìn tôi từ xa, vẻ mặt như muốn nói: ‘Sao cậu ta lại ở đây?’.

“À... Chào.”

“À, ừm.”

Tôi hầu như không có tương tác nào với cậu ta, nên tôi chỉ có thể nói bấy nhiêu thôi. Hầu hết các đàn anh, đàn chị đều biết đến tôi từ trận quyết đấu đó; chắc chắn nó đã để lại một ấn tượng lớn vào thời điểm đó.

Tôi không biết là do sự việc đó hay do tính cách của họ, nhưng tôi được cả nam và nữ đối xử khá tử tế.

“Bạn đã ăn tối chưa?”

“À, rồi...”

“Nếu đói, có một ít đồ ăn nhẹ trong tủ. Bạn có thể ăn bất cứ thứ gì tìm thấy trong đó.”

Tôi cảm thấy như mình lạc vào một thế giới hoàn toàn khác vì tôi được chào đón rất nồng nhiệt bởi những người dường như không bao giờ cau mày. Tôi có thể thấy rằng họ rất phấn khích khi có một người mới đến.

“Hôm nay Reinhardt chỉ đến xem qua thôi.”

Adriana cố gắng làm rõ rằng cô đưa tôi đến đây nhưng không nên nhầm tôi là thành viên mới. Tuy nhiên, điều đó không làm họ mất đi sự nhiệt tình.

“Được rồi, không sao cả. Cứ xem qua thoải mái. Bạn có thể đến bất cứ lúc nào cậu muốn, kể cả khi cậu chỉ muốn đến chơi khi thấy chán.”

“Đúng vậy; có nhiều người đến đây chỉ để giết thời gian mà không đăng ký. Bạn có thể coi đây là cơ hội để thân thiết hơn với các tiền bối.”

Tôi bị vây quanh bởi những người vui vẻ chỉ vì sự có mặt của tôi...

Tôi chỉ không thể quen được với điều đó.

Tôi ghét những kẻ xấu xa, nhưng tâm lý méo mó của tôi lại cảm thấy không thoải mái khi đối diện với những người dường như quá tốt bụng. Điều đó làm tôi tự hỏi liệu tôi có cảm thấy thoải mái khi ở gần những người như Bertus không.

Năng lượng tích cực và tôi không hòa hợp với nhau!

Có khoảng 20 thành viên. Vì tổng số học viên của Lớp Royal là khoảng 120, nên đây là một con số khá lớn.

Tất nhiên, vì khu cao trung có khoảng sáu khối, nên độ tuổi cũng khá rộng.

“Ồ, đó có phải là cậu nhóc năm nhất Reinhardt không?”

Và người chào tôi với vẻ mặt tươi tắn này dường như khá quen thuộc; thực ra, chúng tôi đã gặp nhau lần thứ hai trong ngày hôm đó.

“Tôi là Ceres van Owen, học viên năm năm. Lâu rồi không gặp ha?”

Hội trưởng hội học sinh Lớp Royal, người mà tôi nhớ đã thấy khi tôi được nhận vào trường, cũng thuộc câu lạc bộ này.

Hội trưởng hội học sinh nói rằng dù cô ấy không chuyên về thánh lực, nhưng cô ấy tin vào Thái Dương Thần. Cô ấy tiếp tục nói rằng cô ấy cũng là hội phó của câu lạc bộ.

Tôi cảm thấy như cô ấy là người đã làm xáo trộn sự cân bằng giữa công việc và cuộc sống của mình. Cô ấy là hội trưởng hội học sinh, nhưng cũng kiêm luôn hội phó câu lạc bộ.

Chẳng phải điều đó hơi kỳ quái sao?

Thấy mọi người không còn chú ý đến tôi nữa, có vẻ như họ sắp bắt đầu.

Nhưng có vấn đề gì à?

“Hừmm... Dường như gần như mọi người đều đã đến, chúng ta bắt đầu được chưa?”

Ceres van Owen, hội trưởng hội học sinh và là hội phó câu lạc bộ, nói với vẻ mặt khá ngượng ngùng.

“Còn hội trưởng thì sao?”

Trước câu hỏi của Adriana, hội trưởng hội học sinh nở một nụ cười tinh tế.

“À,ahaha... Có vẻ như hội trưởng nói rằng họ muốn nghỉ ngơi một chút...”



Trước những lời đó, không khí chung dường như trở nên u ám hơn một chút. Có vẻ như hội trưởng câu lạc bộ đã vắng mặt một thời gian.

Cuối cùng, họ bắt đầu các hoạt động câu lạc bộ mà không có hội trưởng. Tôi không biết mình nên làm gì, nên tôi không làm gì cả. Dường như họ bắt đầu một nghi thức nào đó mà mọi người phải nhắm mắt lại và đọc một vài lời cầu nguyện chung.

Nó chắc chắn khác với những tôn giáo mà tôi biết từ thế giới trước.

*-Nguyện cầu cho Ngũ Đại Thần ban phước...*

Trong khi mọi người đang cầu nguyện, căn phòng không chỉ tràn ngập một bầu không khí trang nghiêm, mà cơ thể của một vài người còn phát ra một thứ ánh sáng tinh tế. Lời cầu nguyện của những người có thể sử dụng thánh lực trở thành sức mạnh thật sự, đến mức người ta có thể nhìn thấy nó bằng mắt thường.

Tất cả chỉ là một vài đứa trẻ tụ tập lại và cầu nguyện, dù người ta có thể cảm nhận được một sự uy nghiêm nhất định từ đó. Phòng câu lạc bộ chỉ có một vài cái bàn và một số đồ đạc lặt vặt, nhưng tôi cảm thấy như mình đã từng thấy một căn phòng tương tự trước đây.

Thực tế, tôi thậm chí còn cảm thấy thánh lực tỏa ra từ lời cầu nguyện của họ thực sự có tác động đến tôi—tôi cảm thấy sự mệt mỏi của mình tan biến, để lại một cảm giác ấm áp dễ chịu.

Tôi tự hỏi liệu nơi đó có phải là một loại Suối Nguồn Sự Sống nào đó không. Tôi tràn đầy năng lượng.

Đó chắc chắn không phải là lý do tại sao Adriana nói rằng đây là một nơi tốt đẹp, nhưng nó chắc chắn mang lại cảm giác khác với những buổi tụ tập tôn giáo mà tôi đã tưởng tượng.

Sau khi buổi cầu nguyện kết thúc, mắt mọi người từ từ mở ra.

Adriana mỉm cười với tôi. Cô dường như muốn nói, “Nó khác với những gì cậu nghĩ đúng không?”.



“Trước hết, chúng ta hãy thảo luận về chương trình nghị sự chính. Vì tuần trước tất cả chúng ta đều có nhiệm vụ nhóm, hãy cùng nhau chia sẻ về những trải nghiệm của mình.”

Vì hội trưởng không có mặt, hội phó kiêm hội trưởng hội học sinh Ceres van Owen đã phụ trách lịch trình.

“Đầu tiên, tất cả các hoạt động tình nguyện bên ngoài đều bị hạn chế vì cuộc tấn công đã xảy ra trong thị trấn trước đó nhỉ? Hiện tại nó đã được giải quyết rồi.”

Cuộc tấn công vào Thần Điện Hiệp Sĩ dường như cũng có ảnh hưởng đến câu lạc bộ này.

“Tuy nhiên, lịch trình đã bị xáo trộn hoàn toàn lần trước, nên kế hoạch cử một số người đi điều trị cho những người lính bị thương đã bị hủy bỏ; họ nói rằng mọi thứ đã được giải quyết xong xuôi rồi. Tôi nghĩ chúng ta nên tìm một cách khác để làm công việc tình nguyện.”

Vì câu lạc bộ thực sự có những người có thể sử dụng thánh lực, nên có vẻ như họ đang tình nguyện giúp đỡ ở những nơi cần đến sức mạnh của một linh mục.

‘...Cái quái gì thế này?’ Tôi nghĩ.

‘Ở đây chỉ toàn là những người bị linh hồn thánh chiếm hữu thôi à?’

Tôi không nghĩ đây sẽ là một nơi dành cho mình. Tại sao họ đều là những thiên thần như vậy?

Dù sao, có vẻ như họ đang cố gắng cung cấp các dịch vụ ma pháp thần thánh miễn phí cho những người lính bị thương và dân thường không thể nhận được bất kỳ sự giúp đỡ nào ở nơi khác.

Sự kiện đã bị hủy bỏ vì vụ việc với các Thần Điện Hiệp Sĩ.

Vì vậy, họ đang tìm kiếm một cách khác để làm tình nguyện.

“Có ai có ý kiến gì không?”

“Tôi nghe nói có rất nhiều trẻ mồ côi sau chiến tranh. Đường như có sự thiếu hụt người chăm sóc ở các cơ sở chăm sóc trẻ em công cộng, vậy thì giúp đỡ ở đó thì sao?”

“Tôi nghĩ đó là một ý tưởng rất hay.”

Lắng nghe ý kiến của một thành viên, Ceres gật đầu, nói rằng đó là một ý tưởng hay.

Một người trông giống như một người ghi chép đã viết nó xuống.

Nhiều ý tưởng khác nhau về các hoạt động tình nguyện mới được đưa ra lần lượt; sau đó chúng được sắp xếp lại.

*‘Đây rốt cuộc là cái gì?’*

Tôi ngạc nhiên vì đây là một nơi tràn ngập năng lượng tích cực theo một cách khác với những gì tôi nghĩ. Có vẻ như chỉ có những người cho rằng việc giúp đỡ ai đó nếu có sức mạnh là điều tự nhiên mới tụ tập ở đây.

Tôi nghĩ rằng đây sẽ là một buổi tụ tập mà họ nói về thần linh, đọc kinh và củng cố đức tin của mình, nhưng nó không hề như vậy.

Chẳng phải nó giống một câu lạc bộ tình nguyện hơn sao?

Sau khi trải qua nhiều cuộc thảo luận khác nhau, cuối cùng nó được thu hẹp lại thành hai kế hoạch: Giúp đỡ ở các cơ sở chăm

sóc trẻ em công cộng và cung cấp dịch vụ y tế ở các khu vực hẻo lánh và khu ổ chuột.

“Tôi sẽ hỏi các giáo viên về một vài địa điểm cơ sở chăm sóc trẻ em công cộng; còn về dịch vụ y tế ở các khu vực hẻo lánh và khu ổ chuột, sẽ mất một chút thời gian để tìm các địa điểm thích hợp do hoàn cảnh địa phương hoặc các vấn đề an toàn.”

Tôi lại được nhắc nhở rằng Temple là một nơi có tầm ảnh hưởng xã hội lớn. Ngay cả khi chúng tôi là một phần của Lớp Royal, cuối cùng nó cũng chỉ là một câu lạc bộ, nhưng họ có thể nhận được sự hỗ trợ của toàn bộ học viện.

À. Tôi muốn rời đi.

Sự tồn tại của họ tự nó đã là thiêng liêng, nên tôi không nghĩ mình nên tiếp tục ở đây. Tôi đoán tại mình là ác quỷ mà.

Thay vì đối mặt với một tên khốn kiêu ngạo, ở trước mặt những quý tộc thánh thiện và tốt bụng như vậy lại có vẻ, có vẻ...

Đau đớn hơn rất nhiều!

Trước khi đến đó, tôi đã sợ hãi vì một lý do hoàn toàn khác.



Lịch trình tình nguyện mới của họ đã được quyết định, nên sau đó là lúc mọi người nói về nhiệm vụ nhóm. Họ chỉ đơn giản thảo luận xem họ thắng hay thua hay có vui hay không.

“Đây là nhiệm vụ nhóm đầu tiên cho các học viên năm nhất phải không? Ashir, Reinhardt, hai cậu thấy thế nào?”

Ashir điềm tĩnh và nói rằng đó là một nhiệm vụ sinh tồn và thật không may là họ đã thua. Cậu ta nói rằng cậu ta không hề biết rằng một con orc sẽ xuất hiện và cậu ta hơi xấu hổ khi chỉ chạy trốn vì đã quá kinh hãi khi đối mặt với nó.

“Haha... Nhiệm vụ nhóm đầu tiên chắc chắn là hơi khó khăn.”

“Có một mục đích đằng sau đó. Chúng ta nên gọi nó là sự khiêm tốn?”

Các đàn anh, đàn chị cũng nói về khoảng thời gian họ phải trải qua điều đó, ôn lại kỷ niệm cũ. Hội phó sau đó nhìn về phía tôi.

“Vậy có nghĩa là lớp của Reinhardt đã thắng đúng không? Nó thế nào?”

“Thắng thì tốt, nhưng cuối cùng nó lại là một cơn đau đầu lớn... Á! Sao chị lại véo tôi?”

Adriana, người đang lắng nghe tôi, đột nhiên véo vào đùi tôi khi tôi chỉ đang nói thật. Không, nhỏ này. Nếu tôi nói sai điều gì đó nữa, cô sẽ đánh tôi mất.

“Cậu có thể nói vài điều tốt đẹp được không?”

“Chị muốn tôi làm gì khi tính cách của mình là như thế này?”

Adriana cũng là đàn chị của tôi, nhưng từ góc độ của các tiền bối cấp đại học, cô chỉ là một đứa nhóc năm hai, nên họ nhìn cô và tôi như thể cuộc cãi vã của chúng tôi thật dễ thương.

Mọi người đều ngạc nhiên khi nghe rằng chúng tôi đã chiến đấu trực diện với con orc đó—ngay cả Adriana.

“Không phải là tôi đã làm đâu; đó là cô gái tên Ellen đã lo liệu mọi thứ... và một đứa trẻ tên Harriet, đã kết thúc nó bằng một Hoả Cầu khổng lồ, nên tớ thực sự không làm gì cả.”

“Dù sao đi nữa! Thật tuyệt vời khi cậu đã sẵn sàng chiến đấu.”

“Ừm, thật tuyệt vời, Reinhardt.”

Aaa.

Tôi cảm thấy như mình đang chìm xuống sàn nhà vì tôi bị bao quanh bởi những người ca ngợi tôi một cách rất tự nhiên!

Cuối cùng, ngoại trừ buổi cầu nguyện ban đầu, nó không thực sự mang tính tôn giáo. Mọi người chỉ nói chuyện và tán gẫu.

“Được rồi, phần thảo luận chính thức của chúng ta sẽ kết thúc tại đây. Sau đó, chúng ta hãy cầu nguyện. Những ai muốn ở lại có thể ở lại, và những ai muốn rời đi có thể rời đi.”

Cứ như vậy, hoạt động của câu lạc bộ đã kết thúc. Nói đúng hơn, sau khi nó kết thúc, họ tụ tập thành từng nhóm hai hoặc ba người để nói chuyện và ăn một ít đồ ăn nhẹ cùng nhau.

Giống như lúc bắt đầu, buổi cầu nguyện lại tạo ra một bầu không khí khá uy nghiêm.

Sau khi cầu nguyện, Adriana ở lại với tôi lâu hơn một chút. Tôi hỏi xem tôi có thể đi không, nhưng cuối cùng tôi lại bị ép ăn một ít đồ ăn nhẹ.

“Cậu có theo một tôn giáo nào không?”

“À, ừm, không hẳn...”

Các tiên bói hỏi tôi hết cái này đến cái kia, vì tôi là người mới ở đó, và tôi cố gắng trả lời một cách thích hợp.

Nếu tôi nói với họ rằng tôi tin vào bản thân mình, Adriana có lẽ sẽ phản ứng dữ dội hơn cả trước đó.

“Dù sao đi nữa, có một nơi để trút bầu tâm sự cũng không tệ. Hãy suy nghĩ cẩn thận. Vì các thần linh sẽ ban thưởng cho chúng ta đúng với đức tin mà chúng ta đặt vào họ.”

Nếu họ đang nói về thánh lực, thì lời nói của tiên bói đó thực sự là đúng. Không, họ nói đúng, nhưng...

Tôi là người tạo ra Ngũ Đại Thần. Nói cách khác, tôi là người tạo ra thế giới thực sự. Vậy thì, thật mâu thuẫn làm sao khi người



sáng tạo lại đi theo những thứ do chính mình tạo ra? Điều đó sẽ là một rắc rối thực sự.

*Hãy ban cho ta sức mạnh, các con yêu của ta; ta sẽ đặt đức tin vào các con nhé~*

Thật là lố bịch!

Cuối cùng, họ chỉ bảo tôi suy nghĩ kỹ về chuyện này; họ không ép buộc tôi làm bất cứ điều gì. Mọi người nói chuyện với tôi, nhưng họ cũng nói chuyện với nhau.

“Nhân tiện, hội trưởng... Liệu họ có bao giờ xuất hiện lại không?”

“Hừm... Tôi đang cố gắng thuyết phục họ, nhưng tôi không chắc.”

Các tiên bối cao trung đang nói về những chủ đề như vậy với giọng thì thầm. Chắc hẳn đã lâu rồi kể từ khi hội trưởng xuất hiện lần cuối trong câu lạc bộ.

“Nhân tiện, tôi nghe nói rằng Ma Thần Giáo Đoàn dường như đã tái xuất hiện...”

“Ma Thần Giáo Đoàn?”

“Vâng, vì sự cố đó, có tin đồn rằng Ma Giới vẫn còn nguyên vẹn, nên có vẻ như niềm tin của chúng đang lan truyền trở lại.

Tôi nghe được điều đó từ chú của tôi, một Kiểm Soát Viên của Giáo Hội Ars.”

“C-chẳng phải đó là một chuyện khá lớn sao!”

Tôi cũng nhớ lại bối cảnh của Ma Thần Giáo Đoàn vì Ludwig đã đụng độ với một số tàn dư của nó.

Ma Thần Giáo Đoàn. Chúng là một thế lực ủng hộ ác quỷ từ bên trong nhân loại. Thần linh mà chúng thờ phụng là Ma Thần, một khái niệm đối lập với các Thánh Thần khác. Tuy nhiên, sau khi Ma Giới sụp đổ hoàn toàn, lẽ ra chúng phải chết một cách tự nhiên—chỉ để lại một vài tàn dư.

Tuy nhiên, cuộc tấn công ở đế đô đã gây ra sự hiểu lầm rằng Ma Giới vẫn chưa sụp đổ mà vẫn còn ẩn chứa sức mạnh to lớn.

Đó là lý do tại sao Ma Thần Giáo Đoàn, lẽ ra đã phải tàn lụi, lại tìm thấy tia hy vọng và duy trì đức tin của mình.

Tôi phải tự hứa với bản thân rằng tôi sẽ không làm bất cứ điều gì có quá nhiều hậu quả có thể lan truyền như cháy rừng khắp mọi nơi tôi đến trong tương lai.

Toàn bộ không khí trở nên trang nghiêm sau khi nghe tin về Ma Thần Giáo Đoàn. Đối với những người tin vào các tôn giáo chính thống, Ma Thần Giáo Đoàn là kẻ thù chính và là một tổ chức cần phải bị thanh trừng.

Nữ đàn chị, người nói rằng chú của cô là một kiểm soát viên của Giáo Hội Ars—một kiểm soát viên dị giáo—thận trọng mở miệng một lần nữa.

“T-tôi không hoàn toàn chắc chắn về điều này... Nhưng tôi nghe nói có thể có những học viên tin vào tôn giáo của Ma Thần ở bên trong Temple...”

“N-nói dối!”

“Dừng lại! Darissa.”

Ceres, người vốn hiền lành từ đầu đến cuối, nhú mày và trừng mắt nhìn đàn chị tên Darissa. Cô gái run rẩy trước lời cảnh cáo của Ceres.

“Tôi biết ý cô là ai. Họ không phải là người như vậy.”

“N-nhưng dù sao đi nữa... Chẳng phải rất nguy hiểm sao?”

Họ đang nói về cái gì vậy? Ceres dường như biết ai mà cô tin là các tín đồ Ma Thần.

“Tôi đã nói chuyện xong với hội trưởng hội học sinh Temple. Tôi đã nhận được câu trả lời dứt khoát rằng họ không hề như vậy.”

“Dù sao...”

“Im lặng.”

Ceres trừng mắt nhìn cô ấy với ánh mắt lạnh lùng, tiếp tục cau mày.

“Họ chỉ là những đứa trẻ có xu hướng nói những điều có thể bị hiểu lầm. Nếu những tin đồn này lan truyền, những đứa trẻ vô tội có thể bị các kiểm soát viên dị giáo bắt giữ. Và cô không biết những đứa trẻ đó có thể bị đối xử như thế nào sau khi chúng bị bắt bởi một trong số họ đâu phải không?”

Nếu những tin đồn dựa trên những suy đoán đơn thuần lan truyền, những đứa trẻ đó có thể bị một kiểm soát viên dị giáo bắt giữ và bị tra tấn đến chết.

Ý là, cô nên ngừng nói những điều vớ vẩn và câm miệng lại vì điều đó khiến cô trông giống như một người thích thú với việc lan truyền những tin đồn tồi tệ. Tôi vừa mới thầm khen nhóm đó toàn những người tốt nữa chứ...

“T-tôi xin lỗi...”

Darissa nói rằng cô đã sai với một giọng run rẩy và một vẻ mặt trắng bệch hoàn toàn sau khi bị mắng. Ceres nhìn xung quanh, có vẻ không còn tử tế như trước—tỏa ra một loại áp lực.

“Bất cứ nơi nào người ta đến, tôi đều nghe thấy mọi người nói về sự lan truyền của Ma Thần Giáo Đoàn; điều tương tự cũng xảy ra ở Temple, nên đừng bao giờ nói những điều như vậy.”

Mọi người đều cứng người và nói rằng họ đã hiểu.

Cô gái đó.

Có lẽ vì cô là hội trưởng hội học sinh, cô toát ra một loại uy quyền.

**[Nhiệm vụ xuất hiện - Ma Thần Giáo Đoàn bên trong Temple]**

**[Mô tả: Có tin đồn rằng có những tín đồ Ma Thần ở bên trong Temple]**

**[Mục tiêu: Tìm ra sự thật đằng sau những tin đồn.]**

**[Phần thưởng: 300 Điểm Thành Tích]**

Một nhiệm vụ khá kinh khủng đột nhiên xuất hiện.

*(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)*

*THẤY HAY CÁC BẠN CÓ  
THỂ ỦNG HỘ TÔI QUA:*

BIDV

V IETQR



NGUYEN TIEN LUC

6910814828

BIDV - CN DONG THAP PGD MY THO

Nguyễn Tiến Lực

SĐT: \*\*\*\*\*550

QR Nhận Tiền



Nhận tiền từ mọi Ngân hàng và Ví điện tử

mo  
mo

V IETQR



**Thanks For Reading**